

בָּג א מַיִּי פְּכָעֵץ מַאֲלָה
 פְּסָדְלִין סְלָלָה כְּמָגָן
 עַשְׂנָה תְּוֹצֵחַ חָמֶר קַיִם
 טְקַעַפָּה כְּבָד כְּבָד ג
 בָּד ב מַיִּי סְמָךְ ג
 טְעַמְּשָׁה כְּבָד קַעַפָּה
 בָּה ג ד מַיִּי פְּסָדְלִין מַאֲלָה
 עַדְתָּה כְּבָד כְּבָד וְאַלְמָא
 סְמָגָן תְּלִין כְּבָד טְוֹצֵחַ חָמֶר
 יְמִי כְּמָמָן פְּנַעַם הַפְּנַעַם
 בָּו ד מַיִּי פְּטָמָה מַאֲלָה
 מַוְשָׁן סְלָלָה כְּבָד וְאַלְמָא
 מַמְּגָן מַעֲזָן כְּבָד
 בָּז מַיִּי חָמֶר מַאֲלָה
 פְּסָדְלִין סְלָלָה כְּמָגָן סְמָךְ
 טְוֹצֵחַ חָמֶר קַיִם כְּבָד קַעַפָּה
 הַבָּז כְּמָמָן סְמָךְ כְּבָד
 בָּח ט מַיִּי סְמָךְ כְּבָד
 סְמָגָן תְּלִין כְּבָד טְוֹצֵחַ
 סְמָךְ כְּבָד
 בָּט כ פְּגָ' מַאֲלָה
 צְלָוְתָּה הַבָּז וְעַיִן
 בְּכָלָה תְּוֹצֵחַ חָמֶר קַיִם
 קְגַבָּה מַעֲנָה כְּבָד
 ל ל מַיִּי פְּסָדְלִין
 צְבָעוֹת סְלָלָה כְּבָד סְמָגָן תְּלִין
 רַמְּמָה:

לעוי רשי
קלצונג"ש. נעלים קלות.
פרמייל"ה [פירמליל"א].
כיבור.

רביינו חננאל

ודרואה ובות ל-**ענין שלא ישתוק**, נפ"ק לדמגדרין (ד'ו) וכפ"ק מילון נן
מלל מגוון וכן לרך [בצ"ס] **זכמה** דוכמי:
של לא אתחייב לו שבועה ולא יתגנַל עלי שבועה מתקומות אחר.
ומס מהמר **נמא** יה מנגנון בזבזנה יומך מזבזנות זום

ב צלטת טעון: ווֹתָה וּוֹתָה. וְכֵן הַלְּפָרָף: חִיִּי מַדָּה. מס' קרא: קולין. צלטת טעון: ווֹתָה וּוֹתָה. וְכֵן הַלְּפָרָף: חִיִּי מַדָּה. מס' קרא: קולין. צלטת טעון: ווֹתָה וּוֹתָה. וְכֵן הַלְּפָרָף: חִיִּי מַדָּה. מס' קרא: קולין. צלטת טעון: ווֹתָה וּוֹתָה. וְכֵן הַלְּפָרָף: חִיִּי מַדָּה. מס' קרא: קולין.

בזואר עדים תלמיד לומר מדבר שקר תרחק (סימן תלת"א תלמיד ותלת"ה בעלי"ח ח'ב סמרטו"ט שומ'"ע ומטעי"ס) "מנין לתלמיד שיווש לפניו רבו ורואה זכות לעני והוב לעשר מןין שלא ישחוק תלמוד לזרם¹ מדבר שקר תרחק² מןין לתלמיד שארם לו רבנו אמר שראוה את רבנו שטעה בדיון שלא יאמר אמתין לו עד שיגמרנו ואסתורנו ואבננו ממשיל כי שיקרא הדיון על שם ת"ל מדבר שקר תרחק ימנים לתלמיד שאמר לו רבנו וודיע אתה כי שם נותנין לי אצל פלוני ואין לי איני מבדה מנה יש לי אצל פלוני ואין לי עליון אלא עד אחד מניין שלא צטרף עמו תלמוד לומר מדבר שקר תרחק האי מדבר שקר תרחק נפקא היא וראי שקורין קא ימנים לנישנה בחבירו מנה של' שיזודה לי במנה ויתחייב לי שבועה ואגלווה שקר אלא יבגון דאמר לה וראי חד סחדא שלא אמר אכפרנו בב"ד ואודה לו חוות ל' ותא אתה קום החם ולא תמי לא שבועה ולא יגאל עלי שבועה ממוקם ואו תרחק ימנים לשולשה שנושין מנה באחד שלא בדי שיזוציאו מנה ויחולקו ת"ל מדבר שקר ובכמותו או הלבישתו כמותך ת"ל מדבר שקר ושבועה ולבא יגאל עלי שבועה ממוקם והוא רבי הונא אמר להו של'ו פומוקינו וזה שמע דברי בעל דין (חבירו) קודם שיבא ביבר תרחק ימנים לבעל דין שלא טעם דבריו לד' אחד לבוש איצטלאית בכםתו או הלבישתו כמותך ת"ל מדבר שקר ושבועה מלה בר רב פפא לאפוקי מלך ומ"ד מלך אמר רב פפא עשה בתקון עמי רבי אמר זה הבא בהרזה שדה שיש עליה עפיקן: אינה נוהגת אלא בא מז"ד משחק בקוביא כל' שכן מלך ומ"ד מלך וזהו חי ורבנן הוא דפסלוהו: בפני בית דקמייפלני אמרותה רבנן קמיה דרב פפא ביד�ן נאתרה כא מילגוי לר מאיר סבר דין מנה וכו' מפי עצמו חיב אף עדות מושבע מפי עצמו ור' ידין ובין שלא בבית דין אף עדות בין בינה סבורי דין מינה ואוקי באתרה מה פקדון מועי' מושבע מפי עצמו חיב ואוקי באתרה מה אין שלא בבית דין לא אף מושבע מפי עצמו וכו'

בשעות נגילה סוחה למתנה זיקרתן מהמען זתקה
פתקון מושגנו מפי עמו חי' דלמי' זיקר זתקה זתקה
טברן זתקה דין צין סלון זתקה דין מסדר זתקה
לעומן במשמעותו מפי עמו דילפין מפקדינו
עמדו חי' קף עדות מושגנו מפי עמו חי'
בשעות מה מושגנו מפי תלמידים קהילתו

מיסורת הש"ם

(ט) סנדליין דר ע"ש.
 (ט) ל' מילוןינו ובכל השמות.
 (ט) כ' מילוןינו ובכל השמות.
 (ט) ג' מילוןינו ובכל השמות.
 (ט) ד' ע"ש מוס' דמ' ז' ד' ט' יומן עד.
 (ט) א' מילוןינו.
 (ט) ב' מילוןינו.
 (ט) כ' קאנדרין ע"ה: צבויים
 (ט) ד' מילוןינו.
 (ט) א' מילוןינו.
 (ט) ב' מילוןינו.
 (ט) ג' מילוןינו.
 (ט) ד' מילוןינו.
 (ט) א' מילוןינו.
 (ט) ב' מילוןינו.
 (ט) ג' מילוןינו.
 (ט) ד' מילוןינו.
 (ט) א' מילוןינו.
 (ט) ב' מילוןינו.
 (ט) ג' מילוןינו.
 (ט) ד' מילוןינו.

1. מפרק שקר תרחק
ונתקן גוראל תרגז כי
לא אפרידך רשות.
2. שמונה כ ג
לא הרצק לא מנגן
לא עוננה לא העוננה
ברער עד שקר:
3. שמונה כ יב
לא תחטא את שם יי
אלתיך לשלו כי לא
יניחך יי את אשר ישב
את שמו לשלוא:
4. שמונה כ ח
אבינו כי עשך עשך
כלך גולך והasher לא
טוב עשה בתרוך עמי
ונגה מות בעוננו:
יזוקאל יה יג

ז' אופף רשות

מסורת הש"ס

ה) נקמן דג לו :⁽⁵⁾ כרימות
ט. נעלם כה : נקמן לא :⁽⁶⁾
ו) נעלם כו :⁽⁷⁾ נעלם כו.
ז) נעלם כו :⁽⁸⁾ נעלם כו.
ח) נקמן דג לו :⁽⁹⁾ סמייקן

תורה או רשות
או נפש כי תשבע
לכטאו בשפטים לזרען
או לדחטיב לבב אשר
לכטאו האדם בשבעה
וועלם מננו והוא ידע
ואשם לאחת מלאה:
ויראה ב

גלוון הש"ם

מוסך ר' שי
ובקרובין). סענין פקידון
קיים לנו בספקידון מולן
(לקרטן ג'). ושלבא בעני
בכ"ז, מילן ממען
סאטלר טבניש מפי,
שניהם מילן מהר צדניש
ויהם כ' קולות חייך קרין;
ומלצת ומלהמת כל
לצון (טוט). ומפני אהארו
שלו עט טה רלמן, נגן
מאנדריען עלייר צהומיין ל'
פקידון ומלמן לן גן לילן;
אנון היינץ היבר מוסך לדומען
בו בכ"ד. מוסך לדומען
מי' מהליס פקידון גל
כלין, קאנין, ומאכענטן גאנטען
גאנטען לאין, וטכטילין גאנטען
לו' דאן מיטס ומילנא,
ויאטס בצעיד (טוט), ווח'א"א
בכ"ז מאן עגנון כר.

שבועת העדות פרק רביעי שבועות

אמר לאו ר' פפא או ממיין. כוון מפי עמו נזכורות טענות קומיין ליה פטילו שלם צדיק דין כי חמס לדכלי עלה מהן מינא ומינא היה נון ונה דלע מהיינו הילך צדיק דין מוסס לדמו נגילה בסוף מצוועת לפקדון גמili לאו הילך מצוועת סבירות נופש מהל ורובה מה מוצבטי ממיין מקרים

ד. מיזמי תחנה בק' צ'. ומפקדון נס עני נמייף לח' זמנה מילוי
ליך למיספקן סגן נושא גולדטשטיין וונצטיס ול'ע' גמל
לא מג'ס דמיטריה מחתול כלבי צמונען נקמן פפליין (ז' נ'): **מחודח לאין צ'.** פ' יט נסוכית מסטל דלאכטן חיט נאו דון מינס
ווענין גולדטשטיין גאנז גאנז.

תורה או רשות
או נפש כי תשבע
לכטאו בשפטים לזרען
או לדחטיב לבב אשר
לכטאו האדם בשבעה
וועלם מננו והוא ידע
ואשם לאחת מלאה:
ויראה ב

גלוון הש"ם

מוספֵף ר'שׁוּי
ובקרובין. צענַל ספקדָן
קלוע לוֹסֶה ספקדָן חֲלָנוֹ
אלא כהן (בבבון)

שלטונייל אחריהן אמרו לו לא אסרו שבועה שאיתן או יונצאים בטורינו עב שייאמצעו מפי בוכוץ בוגן ונאידנו

דבינו חנナル

ומפני אחדים מתיו לה למושך
עמפי עצמו. ומה מושך
ומפני אחרים חיב בדעתה
כל אלה מושך מה
ומפני עצמו לא כל שום
נזכר אמרו לה ובן לרוב פה
אי היכי מושבע גבי פקודה
ומפני אחדים לרבן דאמ

בין מפי עצמו לבין מ

- אחרים כיוון שכפר
- חיבר. מנא להו שבוי

מפני אחרים בפקודת זעמן לאו דגמרי לה מעדרין מינה [ומינה] פלי אמר להו אין. מהה אמרונו, שטנוון לה א

הנזהר מטעון לא: מטה מהנה מתייג עליון השובען כרכן. פ"ז וחיבין קרבן העודת במקומו כבשועות כבשוגן מדלא כת' כבגן שנעלם ממי שהחומרל בשכנית העודת ונעלם שגגת השובען כרכן. אבל זו כופר בה בודו חיבין מהה שבועות העודת קרבן.

עלולה ויורד ואין חיבור על שוגגה. ככלומר כבש שנעטמה ממנה עיי' העזרות. ע"פ שידוע הנשבע לשקר חייב בכפטור הוא מפני כי אין הוא לפיקד אינו חייב לילמא הוייא לדבר בה